

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐκ τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς τοῦ Κουμουνδούρου πρὸς τὸν ἐγκριτὸν φίλον του πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Κουμουνδούρος εἶνε Ἕλληνα, ὅταν εἶνε ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας. καὶ ὅτι ἐξαίρουμένης τῆς περιστάσεως αὐτῆς, πάντοτε ἄλλοτε εἶνε Κουμουνδούρος.

Ὑπάρχουσι παράσημα πολέμου, ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ δὲν κάμνομεν ποτὲ πόλεμον, ἀντεστρέψαμεν τοὺς ὄρους καὶ ἔχομεν πόλεμον παρασῆμων, ὅστις συνάπτεται τώρα εἰς τὰ σύνορα καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Ναστραδὴν Χότζας τὸν ὠνόμαζε «καυγᾶν γιὰ τὸ πάπλωμα.»

Ἀπόδειξις τοῦ ἀρειμανίου οἴστρου τοῦ καταλαβόντος ἐσχάτως τοὺς Ἕλληνας εἶνε ὅτι συντάκτης συριακῆς συναδέλφου ἐκείνῃ κατὰ τὸ πρόσωπον ἐξ ἀνακλέξεως δοχείου τινὸς πυρίτιδος, ἀνευ ὅμως ἄλλης σπουδαιοτέρας βλάβης.

Ἡ Νέα Ἐφημερίς λυπεῖται τὰ ἄνθη τῆς, μὲ τὰ ὅποια ἔρχανε προχθὲς ἐν κατανύξει τὸν νεκρὸν τοῦ ζῶντος λοχίου τοῦ ἱππικοῦ Παπαθανασίου. Καὶ τὰ λυπεῖται, ὡς νὰ τῆς ἐμαρῶνθησαν ἢ ὡς νὰ τὰ ἔδρεψεν ὅλα πλέον καὶ νὰ μὴν ἔχη νὰ προσφέρει τίποτε. Καὶ ἡμεῖς ἐνομιζομεν ὅτι ἦτο ἀνθοσπαρμένος ἀκόμη ὁ κῆπός τῆς, καὶ ὅτι τὰ ἄνθη τῆς τῆς ἤρουν εἴτε διὰ νὰ τὰ ῥάνη, εἴτε διὰ μπουκέτα, εἴτε διὰ στεφάνους, νὰ ὑποχρεώσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Ἐπὶ τῷ ἱλαροτραγικῷ ἐπεισοδίῳ τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου τύπου λοχίου Παπαθανασίου μᾶς ὑπενθύμισαν ὅτι εἰς τὰ 54, κατὰ τὴν μάχην τῆς Καλαμπάκας, εἰς ἐκ τῶν ἀναιμάκτων ἡρώων ἔλαβε τὴν ἐξῆς λακωνικὴν ἀπὸ τὴν οἰκογενεὶάν του :

«Ἀγαπητὲ Τάδε, χαίρομεν διότι ἔπεςες ἐνδύξως καὶ ἐτίμησες τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας σου!»

Ἐίχομεν χθὲς ὀλίγας γραμμὰς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Καραλῆ Δερβέν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰσκού. Ἐταμπουρεύθησαν ἐκεῖ καλὰ οἱ δικοὶ μας. Εἶναι καθ' ὅλα ἔτοιμοι δι' ἐπίθεσιν. Ἐχουν, γράφει ἡ ἐπιστολή, τὸν Ὀλυμπον κοντὰ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ζοῦν ἀγρίως. Ὅχι μόνον μία φορὰ οἱ Τούρκοι ἔδειξαν λευκὴν σημαίαν.

Ἀνέγνωμεν καὶ τὴν δῆλωσιν τῆς Βασιλικῆς ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφημερίδι, τῇ θεοφοβουμένῃ. Συνεινῆθημεν ὅλοι ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς εἰς τὴν ἡσυχίαν. Ἐλυπήθημεν μόνον ὅτι ἡ φιλόχριστος Νέα Ἐφημερίς δὲν ἠξίωσε τὴν μετανόησάν Μαγδαληνὴν δύο γραμμῶν τῆς. Εἶδομεν ὅτι ὑπογράφει μόνον μὲ τὸ μικρὸν τῆς ὄνομα. Συνήθεια μεγαλοπρεπῆς κοινὴ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς βρασιλεῖς.

Αἱ Νέαι Ἰδέαι πῆραν λέγουν τὰ τραπεζογραφημάτια τῆς Ἡπειροθεσσαλίας δι' ἐτικέτας φιαλῶν οἴνου καὶ

ὅτι ἂν τὰ βρῇ κανεῖς ἵστων δρόμο δὲν θὰ σκύψῃ νὰ τὰ πάρῃ. Διὰ νὰ τὸ λένε, πρέπει νὰ τῶκαμαν. Καὶ ἡμεῖς τὸ πιστεύομεν ὅτι ἦσαν καθ' ὅδον πηγαίνουσαι αἱ Νέαι Ἰδέαι τραπεζογραφημάτια Ἡπειροθεσσαλίας καὶ ρίψασαι ἐπ' αὐτῶν βλέμμα περιφρονητικόν, ἀντιπαρήλθον. Καὶ διὰ νὰ τὸ πιστεύωμεν, πρέπει νὰ δώσωμεν μίαν συμβουλὴν καθ' ἡμέραν, αὐτὴν :

— Κλείσατε ὀλίγωρα τὰς Νέας Ἰδέας εἰς τοῦ Δρομοκαίτου!

Δημοσιεύομεν σήμερον—ἡμεῖς ἴσως μόνοι—τὴν σχετικὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις συμβάντων. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐγκριτοῦ θέσιν κατέχοντος ἀνταποκριτοῦ μας ἱκανοποιεῖ τις ὅλας τὰς ἀπορίας, ἃς αἱ ἀποφάσεις, αἱ ὑπερβολαὶ καὶ τὰ ψεύδη ἐγέννησαν εἰς ὅλους μας.

Ἐπαύθη καὶ συνελήφθη ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Αἰγίου, πρότυπον ὑπαλλήλου καταχραστοῦ, παραμερίζοντος εἰς ἰδιαιτέραν γωνίαν τὰς συστημένας ἐπιστολάς, ὡς γαμέρας, ἢ ἄλλας μὲν ἀποσφραγίζων καὶ σφραγιζόμενος, ἄλλας παραφυλάττων, ἕως ὅτου κατηγγέλθῃ ὑπὸ τινος πολίτου εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν, καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τηλεγραφικῶς διέταξε τὸν ἐπαρχὸν καὶ εἰρηνοδίκην, οὔτινες καὶ ἀνεκάλυψαν 246 ἐπιστολάς συστημένας, τὰς μὲν σφραγισμένας, τὰς δὲ ἀσφραγίστους! Ἰδοὺ πῶς ἐδόυλευε τὸ ταχυδρομεῖον ὡς τώρα καὶ πῶς δουλεύει ἀκόμα εἰς μερικὰς ἐπαρχίας, μέχρι τελείας ἐκκαθαρίσεως.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου ἀπεφάσισεν ὥστε ἡ ἀλληλογραφία τῶν δημοσιογράφων νὰ διανέμηται ἀπὸ ἄλλου χωρίσματος καὶ ἐνωρίτερον τῆς ἄλλης διανομῆς. Ἦτο ἀνάγκη, διότι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐφημερίδων καὶ μίᾳς ὥρας κέρδος εἶναι πολύτιμον κεφάλαιον. Τὸν εὐχαριστοῦμεν.

Ἀπόψε περὶ τὴν 5ην ὥρ. μ. μ. ὁ κ. Πύργος, εἰς ὃν, ὡς εἴχομεν γράφει, εἶχεν ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἡ προγύμνασις τῶν Διδασκαλιστῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν, μᾶς προσκαλεῖ νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὰς ἐν τῷ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν δημ. Γυμναστηρίῳ γεννησομένας ἐξετάσεις. Οἱ Διδασκαλισταὶ οὗτοι θὰ διασπαρῶσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ὅπου θέλουσιν ἀναλάβει κατὰ πρῶτην φορὰν τὴν διδασκαλίαν τῆς Γυμναστικῆς. Διὰ τοῦτο μετ' εὐφροσύνης θὰ συρρέυσωμεν ἵνα ἴδωμεν τὰς προόδους αὐτῶν.

Ὅλας αἱ Ἀθήναι ἀπόψε θὰ κουβαληθῶμεν εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων, ὅπου θὰ ἴδωμεν ἀληθινὸν Ἀγγλον Ὀθέλλον τὸν περίφημον Λεκατσᾶν μὲ πολλὰ μέλη ἐκ τοῦ νεαροῦ του θιάσου καὶ τινὰς ἄλλους ἡθοποιούς. Τὸ πρόσωπον τῆς Δεσδεμόνας τὸ ὑποδύεται ἡ καλὴ Ἰωάννα Νικηφόρου· τὸ δὲ τοῦ Α' νεκροθάπτου ὁ ἴδιος Νικηφόρος. Θὰ ἔχωμεν θέαμα ἐκ τῶν περιεργότερων. Εὐκαιρίαι τοιαῦται καλλιτεχνικῶν ἀπολαύσεων σπανίως παρουσιάζονται.